

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગુજરાત હાઈકોર્ટ, અમદાવાદ

ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૬૮૯/૨૦૧૨

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમુર્તીશ્રી અભિલાષા કુમારી

અને

માનનીય ન્યાયમુર્તીશ્રી એ. જે. શાસ્ત્રી

=====

૧ શું સ્થાનિક અખબારોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી હા.

આપવામાં આવી શકે છે?

૨ પત્રકારને સોંપવામાં આવે કે નહીં?

હા.

૩ શું તેમના સ્વામી ચુકાદાની વાજબી નકલ જોવા માંગે છે? ના.

૪ શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન અથવા તે હેઠળ ના.

કરવામાં આવેલા કોઈપણ આદેશ અંગે કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નનો

સમાવેશ થાય છે?

=====

હીરાભાઈ શંકરભાઈ રાવળ.... અપીલકર્તા

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય....સામાવાળા

=====

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા માટે એચ સી એલ એસ કમિટી, એડવોકેટ

અપીલકર્તા માટે શ્રી જે. એમ. બુદ્ધભટ્ટી, એડવોકેટ

સામાવાળા માટે શ્રી રોનક રાવલ, એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમુર્તીશ્રી અભિલાષા કુમારી

અને

માનનીય ન્યાયમુર્તીશ્રી એ. જે. શાસ્ત્રી

તારીખ: ૨૬/૦૭/૨૦૧૭

મૌખિક ચુકાદો

(પર: માનનીય ન્યાયમુર્તીશ્રી અભિલાષા કુમારી)

૧. ક્રિમિનલ પ્રોસિજર કોડ, ૧૯૭૩ ("કોડ") ની કલમ ૩૭૪ હેઠળ દાખલ કરવામાં આવેલી આ અપીલમાં, વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ એન્ડ ફાસ્ટ ટ્રેક જજ, ગાંધીનગર દ્વારા સ્પેશિયલ એટ્રોસિટી કેસ નં. ૩૫/૨૦૦૮ માં પસાર કરાયેલા તારીખ ૧૦.૦૮.૨૦૧૦ ના દોષિત ઠેરવતા ચુકાદા અને આદેશને પડકારવામાં આવ્યો છે, જેના દ્વારા અપીલકર્તા-આરોપીને ઇન્ડિયન પીનલ કોડ, ૧૮૬૦ ("આઈપીસી") ની કલમ ૩૦૨ અને ૩૭૬ તેમજ અનુસૂચિત જાતિ અને અનુસૂચિત જનજાતિ (અત્યાચાર નિવારણ) અધિનિયમ, ૧૯૮૮ ("એટ્રોસિટી એક્ટ") ની કલમ ૩(૨)(૫) હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ માટે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યો છે.

૨. અપીલકર્તાને આઈપીસી ની કલમ ૩૦૨ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે આજીવન સખત કેદની સજા અને રૂપિયા બે હજારનો દંડ અને તે ન ભરવાના કિસ્સામાં એક વર્ષની સખત કેદની સજા ફટકારવામાં આવી છે. આઈપીસી ની કલમ ૩૭૬ હેઠળના ગુના માટે, અપીલકર્તાને દસ વર્ષની સખત કેદ અને રૂપિયા એક હજારનો દંડ અને દંડ ન ભરવાના કિસ્સામાં છ મહિનાની સખત કેદની સજા ફટકારવામાં આવી છે. એટ્રોસિટી એક્ટની કલમ ૩(૨)(પ) હેઠળના ગુના માટે, અપીલકર્તાને દોષિત ઠેરવીને એક વર્ષની સખત કેદ અને રૂપિયા પાંચસોનો દંડ અને દંડ ન ભરવાના કિસ્સામાં ત્રણ મહિનાની સખત કેદની સજા ફટકારવામાં આવી છે. ઉપરોક્ત તમામ સજાઓ એકસાથે ચાલશે.

૩. ફરિયાદ (એકિઝબિટ ૨૭) પર આધારિત પ્રોસિક્યુશનનો કેસ એવો છે કે જ્યારે ફરિયાદી, હરગોવનભાઈ સોમાભાઈ પરમાર ૨૬.૦૭.૨૦૦૮ ના રોજ સવારે ૯:૦૦ વાગ્યે તેમના ઘરના પાછળના ભાગમાં સ્નાન કરી રહ્યા હતા, ત્યારે તેમણે તેમના પિતરાઈ ભાઈ દિનેશભાઈ કાંતિભાઈ પરમારની પુત્રી રવિના ઉર્ફે કાલી તેમજ તેના ભાઈ અને બહેનને મોટેથી બૂમો પાડતા સાંભળ્યા. ફરિયાદી અને તે જ મહોલ્લામાં રહેતા એક સવજીભાઈ શંકરભાઈ પરમાર દોડીને દિનેશભાઈ કાંતિભાઈ પરમારના ઘરે ગયા અને જોયું કે દિનેશભાઈના પત્ની પુષ્પાબેન, ઉંમર ૩૭ વર્ષ (ત્યારબાદ "મૃતક" તરીકે ઓળખાશે) ખાટલા પર લોહીલુહાણ હાલતમાં મૃત હાલતમાં પડેલા હતા. તેઓએ જોયું કે તેણીનું ગળું કોઈ તીક્ષ્ણ

હથિયારથી કાપવામાં આવ્યું હતું અને તેણીનું માથું તેણીના જમણા ખભા તરફ
 નમેલું હતું. રજાઈ અને ઓશીકું લોહીથી લથબથ હતા. ખાટલા નીચે લોહીવાળી
 કુહાડી પડેલી હતી. ખાટલાની બાજુમાં અને દિવાલ તરફ, એક ડ્રાઈવિંગ
 લાઈસન્સ પડેલું હતું જે પણ લોહીથી ખરડાયેલું હતું. આ ડ્રાઈવિંગ લાઈસન્સ
 રાવળ હીરાભાઈ શંકરભાઈ, રહેવાસી: વસાઈ, તાલુકો: વિજાપુર, જિલ્લો:
 મહેસાણાના નામે હતું, જે અપીલકર્તા-આરોપી છે. રવિનાને પૂછતાં, ફરિયાદીને
 જાણવા મળ્યું કે આરોપીને મૃતક સાથે ગેરકાયદેસર સંબંધો હતા અને જ્યારે
 મૃતકના પતિ દિનેશભાઈ હાજર ન હોય ત્યારે તે વારંવાર મૃતકના ઘરે આવતો
 હતો. આરોપી ગત રાત્રે ૯:૦૦ વાગ્યે મૃતકના પતિની ગેરહાજરીમાં તેના ઘરે
 આવ્યો હતો. થોડા સમય પહેલા, ધુળેટીના તહેવાર દરમિયાન, આરોપીએ
 મૃતકને "પાટલી" (લાકડાનું સાધન) મારી હતી, જેના માટે મૃતકે વિજાપુર
 પોલીસ સ્ટેશનમાં ફરિયાદ નોંધાવી હતી. આ બાબતની અદાવત રાખીને આરોપી
 મૃતકને હેરાન કરતો હતો અને ધમકી આપતો હતો. આગલી રાત્રે, જ્યારે આરોપી
 મૃતકના ઘરે આવ્યો હતો, ત્યારે તેણે મૃતક ખાટલા પર સૂતી હતી ત્યારે તેને
 કુહાડીનો ફટકો માર્યો હતો અને ઘટનાસ્થળે જ તેની હત્યા કરી નાખી હતી.
 ત્યારબાદ, આરોપી પાછલા દરવાજેથી મૃતકના ઘરેથી નીકળી ગયો હતો.

જ. આ ફરિયાદ મળ્યા પછી, તપાસ તંત્ર ગતિમાં આવ્યું. તપાસ પૂરી થયા પછી
 અને આરોપી સામે પૂરતા પુરાવા એકત્ર થયા પછી, જ્યુડિશિયલ મેજિસ્ટ્રેટ, ફર્સ્ટ

કલાસ, માણસાની કોર્ટમાં ચાર્જશીટ દાખલ કરવામાં આવી. આ કેસ માત્ર સેશન્સ કોર્ટ દ્વારા જ ચલાવવાપાત્ર હોવાથી, વિદ્વાન જ્યુડિશિયલ મેજિસ્ટ્રેટ કેસ સેશન્સ કોર્ટને મોકલી આપ્યો.

પ. શરૂઆતમાં, એક્ટિઝબિટ ૭ પરનો ચાર્જ ૧૬.૦૪.૨૦૦૯ ના રોજ આઈપીસી ની કલમ ૩૦૨ અને એટ્રોસિટી એક્ટની કલમ ૩(૨)(પ) હેઠળ અપીલકર્તા સામે ઘડવામાં આવ્યો હતો. ત્યારબાદ, ડૉ. નિર્મલસિંહ નરેન્દ્રસિંહ રાઠોડના નિવેદનના આધારે, જેમાં બહાર આવ્યું હતું કે મૃતક પર બળાત્કાર ગુજારવામાં આવ્યો હતો, પ્રોસિક્યુશને આઈપીસી ની કલમ ૩૭૬ નો ચાર્જ ઉમેરવા માટે આંક ૧૭ પર અરજી કરી હતી. અરજી મંજૂર કરવામાં આવી હતી અને આંક ૮ દ્વારા ૩૦.૦૫.૨૦૦૯ ના રોજ આઈપીસી ની કલમ ૩૭૬ નો ચાર્જ ઉમેરવામાં આવ્યો હતો, જેના દ્વારા આરોપી સામે સુધારેલ ચાર્જ ઘડવામાં આવ્યો હતો.

૬. પોતાના કેસના સમર્થનમાં, પ્રોસિક્યુશન દ્વારા સોળ સાક્ષીઓની તપાસ કરવામાં આવી અને મોટા પ્રમાણમાં દસ્તાવેજી પુરાવા રજૂ કરવામાં આવ્યા. રેકૉર્ડ પરના સમગ્ર મૌખિક અને દસ્તાવેજી પુરાવાઓની તપાસ કર્યા પછી, ટ્રાયલ કોર્ટ એવા નિષ્કર્ષ પર પહોંચી કે અપીલકર્તા સામેનો આરોપ સંજોગોજન્ય પુરાવાના આધારે સાબિત થયો છે કારણ કે ગુનાના કોઈ નજરે જોનાર સાક્ષી ન

હતા. રેકૉર્ડ પરના સમગ્ર પુરાવાઓની ચર્ચા કર્યા પછી ટ્રાયલ કોર્ટે જોયું કે પુરાવાની સાંકળ આરોપીને ગુનો આચરવા સાથે અસ્પષ્ટ રીતે જોડે છે અને વ્યાજબી શંકાની બહાર તેનો દોષ સાબિત કરે છે. તેથી, તેણે ઉપરોક્ત દોષિત ઠેરવતો ચુકાદો અને સજાનો આદેશ આપ્યો જે આ કોર્ટ સમક્ષ પડકારનો વિષય છે.

૭. ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા કાઢવામાં આવેલા નિષ્કર્ષની સત્યતા તપાસવા માટે, રેકૉર્ડ પર લાવવામાં આવેલા મૌખિક અને દસ્તાવેજી પુરાવાઓની મુખ્ય લાક્ષણિકતાઓની ટૂંકમાં નોંધ લેવી ફળદાયી રહેશે.

૮. ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી-૧, ડૉ. નિર્મલસિંહ નરેન્દ્રસિંહ રાઠોડે મૃતકની લાશનું પોસ્ટ-મોર્ટમ કર્યું છે. તેમણે આંક ૧૦ પર જુબાની આપી છે. તેમના પુરાવાના આધારે જ કલમ ૩૭૬ આઈપીસી હેઠળનો ચાર્જ ઉમેરવામાં આવ્યો હતો. તેમણે લાશની સ્થિતિ તેમજ તેના પર જોવા મળેલી ઇજાઓનું વર્ણન કર્યું છે, જે તેમના દ્વારા તૈયાર કરાયેલા પોસ્ટ-મોર્ટમ રિપોર્ટ (આંક ૧૨) ની કૉલમ નં. ૧૭ માં વર્ણવેલી ઇજાઓ દ્વારા સમર્થન પામે છે. ઇજાઓનું વર્ણન નીચે મુજબ છે:

"ગળાની ડાબી બાજુએ ૧૦ સેમી x ૩ સેમી x ૭ સેમી માપનો એક સી એલ ડબલ્યુ જે ઉપરની તરફ મેન્ડિબલ સુધી અને નીચેની તરફ ક્લેવિકલ સુધી, બાજુમાં ટ્રેપેઝિયસ સ્નાયુ સુધી અને મધ્યમાં શ્વાસનળી, અન્નનળી અને તમામ સ્નાયુઓને આવરી લે છે. (જમણા) સ્ટર્નો-ક્લેવિક્યુલર જોઈન્ટ પર ૨ સેમી x ૧ સેમી x ૧ સેમી માપનો સી એલ ડબલ્યુ.

જનનાંગ વિસ્તાર અથવા શરીર પર કોઈ ઘર્ષણ અથવા ખંજવાળ હાજર નથી."

ઉપરોક્ત ઇજાઓ મૃત્યુ પહેલાં ની હોવાનું જણાવાયું હતું. આ સાક્ષી જણાવે છે કે મૃતક પર મૃત્યુ પહેલાં જાતીય હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો; તેથી, પોસ્ટ-મોર્ટમ તપાસ દરમિયાન, મૃતકના શરીરમાંથી લોહી, નખ, બગલના વાળ, ગુપ્તાંગના વાળ, યોનિમાર્ગનો સ્વેજ મધ્યમ અને યોનિમાર્ગનો સ્વેજ ડીપ ના નમૂના લેવામાં આવ્યા હતા અને ફોરેન્સિક વિશ્લેષણ માટે પોલીસને સોંપવામાં આવ્યા હતા. આ સાક્ષીની જુબાની તેમજ પોસ્ટ-મોર્ટમ રિપોર્ટમાં જણાવ્યા મુજબ મૃત્યુનું કારણ "શ્વાસનળી, અન્નનળી, કરોડરજ્જુ, ગળાની નળીઓ, ગળાના સ્નાયુઓ સહિત ગળાની ડાબી બાજુએ કાપવાની ઇજાને કારણે હેમરેજિક શોક" છે. આ સાક્ષી જણાવે છે કે પોસ્ટ-મોર્ટમ રિપોર્ટની કૉલમ નં. ૧૭ માં વર્ણવેલ બાહ્ય ઇજાઓ કુદાડી જેવા ભારે અને તીક્ષ્ણ હથિયારથી થઈ શકે છે. ગુનાનું

હથિયાર બતાવવામાં આવતા, આ સાક્ષી જણાવે છે કે ઉક્ત ઈજાઓ આ હથિયારથી થઈ શકી હોત. તે ઉમેરે છે કે પોસ્ટ-મોર્ટમ રિપોર્ટની કૉલમ નં. ૨૦ માં વર્ણવેલ આંતરિક ઈજાઓ પણ કોર્ટમાં તેને બતાવવામાં આવેલ મુદ્દામાલ કુદાડીથી થઈ શકી હોત. મૃતકને થયેલી બાહ્ય અને આંતરિક ઈજાઓ, કુદરતના સામાન્ય ક્રમમાં, વ્યક્તિના મૃત્યુનું કારણ બનવા માટે પૂરતી હશે. તે આગળ જણાવે છે કે મૃતકના ગળા પર થયેલી ઈજાની પ્રકૃતિ દર્શાવે છે કે એક કરતાં વધુ ફટકા મારવામાં આવ્યા હતા.

૯. બચાવ પક્ષ દ્વારા ઉલટતપાસમાં, આ સાક્ષી જણાવે છે કે મૃતકના શરીર પર એવી કોઈ ઈજાઓ ન હતી જે દર્શાવે કે ઝપાઝપી થઈ હતી. જોકે, તે ઉમેરે છે કે પોસ્ટ-મોર્ટમ રિપોર્ટની કૉલમ નં. ૧૭ માં વર્ણવેલ ઈજાઓની પ્રકૃતિ જોતાં, મૃતકના શરીરમાંથી લોહી આરોપીના કપડાં પર ઉડવાની સંભાવના છે.

૧૦. પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર દ્વારા વધુ સરતપાસમાં, આ સાક્ષી જણાવે છે કે સેરોલોજીકલ એનાલિસિસનો અહેવાલ દર્શાવે છે કે મૃતકના વાળ, નખ, ગુપ્તાંગના વાળ વગેરેના નમૂનાઓ પર બી-ગ્રુપનું લોહી હતું. યોનિમાર્ગનો સ્વેબ 'એ' બ્લડ ગ્રુપનો હતો. સેરોલોજીકલ રિપોર્ટ આગળ દર્શાવે છે કે મૃતકના મૃત્યુ પહેલા તેની સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધવામાં આવ્યો હતો.

૧૧. બચાવ પક્ષ દ્વારા વધુ ઉલટતપાસમાં, આ સાક્ષી જણાવે છે કે યોનિમાર્ગનો સ્પેબ એ-ગ્રુપનો હતો જે બ્લડ-ગ્રુપ તેના પતિનું હોઈ શકે છે.

૧૨. આંક૧૨ પરનો પોસ્ટ-મોર્ટમ રિપોર્ટ ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી-૧ ના મૌખિક પુરાવાને તમામ બાબતોમાં સમર્થન આપે છે.

૧૩. ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી-૨, ડૉ. ધર્મિષ્ઠાબેન ગોવિંદભાઈ ગોસાઈ, માણસા સિવિલ હોસ્પિટલમાં ફરજ બજાવતા મેડિકલ ઓફિસર છે. તે ૨૭.૦૭.૨૦૦૮ ના રોજ ફરજ પર હતા જ્યારે, સાંજે ૭:૦૦ વાગ્યાની આસપાસ, આરોપીને તબીબી તપાસ માટે પોલીસ દ્વારા લાવવામાં આવ્યો હતો. તેણીએ આરોપીની સંમતિ લીધા પછી તેની તપાસ કરી અને જોયું કે તે સભાન અને સહકારી હતો. તેણે પોતે જ જણાવ્યું હતું કે શારીરિક સંબંધ બાંધ્યા પછી તેણે પોતાને સાફ કર્યો હતો. આ સાક્ષીએ આરોપીને મળેલી ઇજાઓનું પ્રમાણપત્ર આપ્યું છે, જે આંક૨૧ પર છે. આ સાક્ષીના મૌખિક પુરાવાને ઉક્ત પ્રમાણપત્ર દ્વારા સમર્થન મળે છે. આ સાક્ષીએ આરોપીના શરીર પર જોવા મળેલી ઇજાઓ અને તેના દ્વારા કરવામાં આવેલી તપાસનું વર્ણન નીચે મુજબ કર્યું છે:

"સામાન્ય તપાસ:

- * છેલ્લા સંભોગ પછી સ્નાન કર્યું
- * ડાબા ઘૂંટણના સાંધા પર આશરે ૪ x ૦.૫ સેમી માપનો સ્કેચ માર્ક હાજર છે
- * ઘૂંટણના સાંધાની બાજુના ભાગ પર ઘર્ષણ.
- * ડાબા પગ પર ઘૂંટણની નીચે સ્કેચ માર્ક.
- * જમણા ટિબિયા પર સ્કેચ માર્ક.
- * જમણી જાંઘની પાછળના ભાગ પર સ્કેચ માર્ક.
- * ગળાની જમણી બાજુના બાજુના ભાગ પર બહુવિધ સ્કેચ.
- * ગાલ અને ગળાની ડાબી બાજુએ સ્કેચ માર્ક.

સ્થાનિક તપાસ:

ગ્લાન્સ પેનિસ પર કોઈ સ્મેગ્મા નથી.

ગ્લાન્સ પેનિસની આસપાસ કોઈ ફાટ કે લેસરેશન નથી.

મેં નમૂના લીધા હતા અને વિશ્લેષણ માટે એફ એસ એલ મોકલ્યા હતા જે નીચે મુજબ છે.

- (૧) લોહી
- (૨) નખ (બંને)
- (૩) બગલના વાળ
- (૪) ગુપ્તાંગના વાળ
- (૫) લાળનો સ્વેદ
- (૬) વીર્ય"

૧૪. આ સાક્ષી જણાવે છે કે આરોપીના ગળા અને ગાલ પર જોવા મળેલ સ્ક્રેચની ઇજાઓ ઝપાઝપીમાં નખ દ્વારા થઈ શકી હોત જ્યારે પીડિતા પોતાને બચાવવાનો પ્રયાસ કરી રહી હતી. ડાબા ઘૂંટણ પરના ઘર્ષણની ઇજા સખત સપાટી પર ઘસાવાથી થઈ શકી હોત. આ સાક્ષી આગળ જણાવે છે કે જો કોઈ વ્યક્તિ બળાત્કાર કરવાનો પ્રયાસ કરી રહ્યો હોય અને પીડિતા પોતાને બચાવવાનો પ્રયાસ કરે, તો આરોપીને તેના ગળા અને ગાલ પર જે ઇજાઓ મળી છે તેવી ઇજાઓ થઈ શકે છે.

૧૫. ઉલટતપાસમાં, આ સાક્ષી એ સૂચનને નકારે છે કે ઝપાઝપીમાં થઈ શકે તેવી ઉક્ત ઇજાઓ આરોપીના શરીર પર જોવા મળી ન હતી.

૧૬. ફરિયાદી, હરગોવનભાઈ સોમાભાઈ પરમારની આંકરડ પર ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી-૩ તરીકે તપાસ કરવામાં આવી છે. તે ઘટનાનો નજરે જોનાર સાક્ષી નથી પરંતુ મૃતકની પુત્રી રવિના દ્વારા જાણ કરવામાં આવતાં ગુનાના સ્થળે પહોંચ્યો હતો. તે જણાવે છે કે ૨૬.૦૭.૨૦૦૮ ના રોજ, સવારે ૮:૦૦ વાગ્યાની આસપાસ, જ્યારે તે સ્નાન કરી રહ્યો હતો, ત્યારે તેણે રવિના અને તેના ભાઈ અને બહેનને બૂમો પાડતા સાંભળ્યા. તે, સવજીભાઈ શંકરભાઈ પરમાર સાથે, દોડીને મૃતકના ઘરે ગયો અને તેને ખાટલા પર લોહીના ખાબોચિયામાં મૃત પડેલી જોઈ, જેની ગરદન તીક્ષ્ણ હથિયારથી કપાયેલી હતી. મૃતકનું માથું જમણી બાજુ નમેલું હતું અને ખાટલા નીચે લોહીવાળી કુદાડી પડેલી હતી. પથારીના કપડા અને ઓશીકું લોહીથી લથબથ હતા. ખાટલાની બાજુમાં, દિવાલ તરફ, લોહીથી ખરડાયેલું આરોપીનું ડ્રાઈવિંગ લાઈસન્સ પડેલું હતું. આ આરોપીનું અસલ ડ્રાઈવિંગ લાઈસન્સ હતું અને તેના પર તેનો ફોટો હતો. આ સાક્ષી જણાવે છે કે રવિનાને ઘટના વિશે પૂછપરછ કરવા પર, તેણે જવાબ આપ્યો કે આરોપી પાછલા દિવસે રાત્રે ૮:૦૦ વાગ્યે તેમના ઘરે આવ્યો હતો અને રાત રોકાયો હતો, કારણ કે આરોપી અને મૃતક વચ્ચે પ્રેમ સંબંધ હતો. આરોપી વારંવાર મૃતકના ઘરે આવતો હતો. આ સાક્ષી વર્ણન કરે છે કે ધુળેટીના તહેવાર પર જ્યારે આરોપીએ તેને "પાટલી" થી માથા પર માર્યું હતું ત્યારે મૃતકે આરોપી સામે કેસ દાખલ કર્યો હતો. આરોપી, આ બાબતની અદાવત રાખીને, મૃતકને ધમકી

આપતો હતો. આરોપી મૃતકના ઘરે આવ્યો અને તેને તીક્ષ્ણ હથિયારથી ફટકો મારીને તેની હત્યા કરી નાખી અને પાછલા દરવાજેથી ભાગી ગયો. ફરિયાદીએ ત્યારબાદ મૃતકના પતિ દિનેશભાઈ અને પોલીસને ઘટના અંગે જાણ કરી.

૧૭. આ સાક્ષીની ઉલટતપાસ કરવામાં આવી હતી, જે દરમિયાન તેણે જણાવ્યું હતું કે તેને સવારે ૮:૩૦ વાગ્યાની આસપાસ ઘટનાની જાણ થઈ હતી અને તેણે તેના સંબંધીઓની સલાહ લીધા પછી ૧૧:૦૦ વાગ્યાની આસપાસ ફરિયાદ નોંધાવી હતી. તે એ સૂચનને નકારે છે કે તેને તેના સંબંધીઓ દ્વારા ફરિયાદ કઈ રીતે નોંધાવવી તે અંગે શિખવાડવામાં આવ્યું હતું. તે જણાવે છે કે તેનું ઘર દિનેશભાઈના ઘરથી લગભગ ત્રણ ફૂટ દૂર છે, અને જ્યારે તે તેના ઘરના પાછળના ભાગમાં સ્નાન કરી રહ્યો હતો ત્યારે તે બૂમો સ્પષ્ટપણે સાંભળી શકતો હતો. તે આગળ જણાવે છે કે તેણે મૃતકની લાશને બે થી અઢી ફૂટના અંતરેથી જોઈ હતી. તે એ સૂચનને નકારે છે કે આરોપીનું લાઈસન્સ મૃતકની રજાઈમાંથી મળી આવ્યું હતું. તે આગળ એ સૂચનને નકારે છે કે તેણે આ ઘટના પહેલાં આરોપીને જોયો ન હતો, જોકે તે સ્વીકારે છે કે તેણે ઘટના બનતી જોઈ નથી. તે જણાવે છે કે તેને મૃતકના બાળકો દ્વારા ઘટના વિશે જાણ કરવામાં આવી હતી. તે સ્વીકારે છે કે તેણે આરોપી અને મૃતકને સાથે વાત કરતા જોયા નથી. આ સાક્ષી એ સૂચનને નકારે છે કે તે ખોટી જુબાની આપી રહ્યો છે.

૧૮. મૃતકની પુત્રી રવિના દિનેશભાઈ પરમાર, જેણે ફરિયાદીને ઘટનાનું વર્ણન કર્યું હતું, તેની ઉંમર જુબાનીની તારીખે આશરે તેર વર્ષની હતી. ટ્રાયલ કોર્ટે ખાતરી કર્યા પછી કે તે તેને પૂછવામાં આવેલા પ્રશ્નો તેમજ શપથની પવિત્રતાને સમજવા માટે સક્ષમ છે અને પુરાવા આપવા માટે સક્ષમ છે, તેણીની આંકડ ૮ પર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૪ તરીકે તપાસ કરવામાં આવી છે. આ બાળ સાક્ષી જણાવે છે કે ઘટના ૨૫.૦૭.૨૦૦૮ ના રોજ બની હતી. ઘટનાના દિવસે, મૃતકના ચારેય બાળકો, જેમાં તે પોતે પણ સામેલ હતી, તેમની માતા સાથે ઘરે હતા. તેમના પિતાના પરિવારમાં કોઈનું મૃત્યુ થવાને કારણે, તે અમદાવાદ ગયા હતા. તે રાત્રે ૯:૦૦ વાગ્યાની આસપાસ, આરોપી તેમના ઘરે આવ્યો. મૃતકે આરોપીને ચા પીરસી અને પોતે પણ થોડી ચા પીધી. ત્યારબાદ, તેઓ બધાએ જમી લીધું અને સૂઈ ગયા. આ સાક્ષી, તેના ત્રણ ભાઈ-બહેનો સાથે એક અલગ પથારી પર સૂઈ ગઈ અને મૃતક એ જ રૂમમાં બીજી પથારી પર સૂઈ ગઈ. આરોપી જમીન પર પથારી પાથરીને સૂઈ ગયો. રૂમનો દરવાજો બંધ હતો. જ્યારે આ સાક્ષી સવારે ૯:૦૦ વાગ્યે જાગી, ત્યારે તેણે જોયું કે તેની માતા પથારી પર લોહીના ખાબોચિયામાં પડેલી હતી અને પથારી નીચે લોહીવાળી કુદાડી પડેલી હતી. તેણીએ બૂમો પાડવાનું શરૂ કર્યું જેના પર તેના કાકા, ફરિયાદી અને અન્ય પડોશીઓ દોડી આવ્યા. આ સાક્ષી જણાવે છે કે જ્યારે તે સવારે જાગી, ત્યારે તેણે આરોપીને રૂમમાં જોયો ન હતો. તે આગળ જણાવે છે કે જ્યારે તેના પિતા ઘરે ન હોય ત્યારે આરોપી વારંવાર ઘરે આવતો હતો. તેથી, તે આરોપીને ઓળખે છે. તેણીએ કોર્ટમાં આરોપીને ઓળખી કાઢ્યો છે. જ્યારે તેના પિતા બીજા દિવસે

સવારે ૧૦:૦૦ વાગ્યે પાછા ફર્યા, ત્યારે તેણે તેમને ઘટનાનું વર્ણન કર્યું. પોલીસે તેની પૂછપરછ કરી અને તેને કુહાડી બતાવી, જે ગુનાનું મુદ્દામાલ હથિયાર છે, જેને તેણે મૃતકની પથારી નીચે પડેલી તે જ કુહાડી હોવાનું ઓળખી કાઢ્યું છે.

૧૯. આ બાળ સાક્ષીની કડક ઉલટતપાસ કરવામાં આવી હતી. નાની ઉંમર હોવા છતાં, તે તેના નિવેદન પર અડગ રહી છે. તેણીએ એ સૂચનનો સખત ઇનકાર કર્યો છે કે તેણીને કોર્ટમાં જુબાની આપવા માટે કોઈ વ્યક્તિ, તેના પિતા સહિત, દ્વારા શિખવાડવામાં આવ્યું હતું. તેણીએ એ સૂચનનો ઇનકાર કર્યો છે કે તેણીએ તેની જુબાનીમાં કેટલીક એવી બાબતો જણાવી નથી જે તેણીએ પોલીસ સમક્ષના તેના નિવેદનમાં જણાવી છે. આ સાક્ષીએ પુનરોચ્ચાર કર્યો છે કે તેણીએ અગાઉ જણાવ્યું છે કે આરોપી રાત્રે ૯ વાગ્યે તેના ઘરે આવ્યો હતો અને તેણીએ એવું જણાવ્યું ન હતું કે તે પથારી પર સૂઈ ગયો હતો. તેણીએ આગળ ઇનકાર કર્યો છે કે તેણીએ એવું જણાવ્યું નથી કે કુહાડી પથારી નીચે પડેલી હતી. આ સાક્ષી આગળ જણાવે છે કે તેણીએ ઘટના બનતી જોઈ નથી અને ઉમેરે છે કે તેણીને રાત્રે જાગવાની આદત નથી. તે આગળ જણાવે છે કે કોઈને ખબર નથી કે તેના પિતા કુહાડી ક્યાં રાખતા હતા. તે એ સૂચનનો સીધો ઇનકાર કરે છે કે આરોપી તેના ઘરે આવ્યો ન હતો અને તે ખોટું બોલી રહી છે.

૨૦. મૃતકના પતિ, દિનેશભાઈ કાંતિભાઈ પરમારની આંકરુદ પર ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી-૫ તરીકે તપાસ કરવામાં આવી છે. તે જણાવે છે કે સંબંધીના મૃત્યુને કારણે તે અમદાવાદ ગયો હોવાથી ઘટનાના દિવસે તે ઘરે હાજર ન હતો. તેમને અમદાવાદમાં તેમના કાકી ચંપાબેન દ્વારા ઘટનાની જાણ કરવામાં આવી હતી, જેમને તેમની પત્નીના મૃત્યુ અંગે ટેલિફોન કોલ આવ્યો હતો. જ્યારે તે બીજા દિવસે સવારે ઘરે આવ્યો, ત્યારે તેણે તેની પત્નીને ખાટલા પર લોહીથી ખરડાયેલા ઓશીકા સાથે ગરદન કપાયેલી હાલતમાં મૃત પડેલી જોઈ. તેની પુત્રી રવિનાને ઘટના અંગે પૂછતાં, તેને જાણવા મળ્યું કે આરોપી આગલી રાત્રે ૯:૦૦ વાગ્યે ઘરે આવ્યો હતો. મૃતકે તેના માટે ચા બનાવી હતી અને તેને જમવાનું આપ્યું હતું. મૃતક અને આરોપી વાત કરી રહ્યા હતા અને તેમની વચ્ચે બોલાચાલી થઈ હતી. ત્યારબાદ, બાળકો સૂઈ ગયા અને આરોપી મૃતકના ખાટલા નીચે જમીન પર સૂઈ ગયો. જ્યારે ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી-૪ સવારે ઉઠી, ત્યારે તેણે મૃતકની લાશ જોઈ અને બૂમો પાડવાનું શરૂ કર્યું. આ સાક્ષીને તેની પુત્રી દ્વારા જાણ કરવામાં આવી હતી કે આરોપીએ મૃતકની હત્યા કરી છે. તે જણાવે છે કે પથારીની બાજુમાં લોહીવાળી કુદાડી પડેલી હતી અને આરોપીનું ડ્રાઈવિંગ લાઈસન્સ પણ ત્યાં પડેલું હતું. આ સાક્ષી જણાવે છે કે આરોપી જાણતો હતો કે મૃતક અનુસૂચિત જાતિની છે. તે જણાવે છે કે તેને તેની પુત્રી પાસેથી જાણવા મળ્યું હતું કે આરોપી તેની ગેરહાજરીમાં તેના ઘરે અવારનવાર આવતો હતો અને મૃતક સાથે વાત કરતો હતો. આ સાક્ષી આગળ જણાવે છે કે એક પ્રસંગે, તેણે તેની પત્ની મૃતકનો પીછો કર્યો હતો અને તેને આરોપી સાથે

જોઈ હતી, જે તેને જોઈને ભાગી ગયો હતો. ધુળેટીના દિવસે, જ્યારે મૃતક ઘરે આવી, ત્યારે તેણે જોયું કે તેના કપાળ પર ઈજા હતી. પૂછપરછ કરતાં, તેણીએ તેને જાણ કરી કે આરોપીએ તેને "પાટલી" મારી હતી. મૃતકે આ અંગે માણસા પોલીસ સ્ટેશનમાં ફરિયાદ નોંધાવી હતી. આ ઘટના પછી પણ આરોપી મૃતકના ઘરે આવતો રહ્યો હતો.

૨૧. ઉલટતપાસમાં, આ સાક્ષી જણાવે છે કે આરોપી મૃતકના ઘરે આવતો હતો તે હકીકત તેણી દ્વારા તેનાથી છુપાવવામાં આવી હતી. તે આગળ જણાવે છે કે તે જાણતો હતો કે તેની પત્નીના આરોપી સાથે ગેરકાયદેસર સંબંધો હતા. તે એ સૂચનને નકારે છે કે આ કારણે તે મૃતકને મારતો હતો અથવા આ અંગે તેની અને મૃતક વચ્ચે ઝઘડા થતા હતા. આ સાક્ષી આગળ જણાવે છે કે મૃતક દ્વારા આરોપી સામે એટ્રોસિટી એક્ટ હેઠળ દાખલ કરાયેલા કેસમાં, બાદમાં આરોપીને નિર્દોષ છોડી મૂકવામાં આવ્યો હતો અને નિર્ણય સામે મૃતક દ્વારા કોઈ અપીલ દાખલ કરવામાં આવી ન હતી. આ સાક્ષી એ સૂચનને નકારે છે કે મૃતકે ઘટનાની તારીખ પહેલાં આરોપીના ફોટોગ્રાફ સાથેનું લાઈસન્સ પોતાની પાસે રાખ્યું હતું. તે એ હકીકત સ્વીકારે છે કે તે ઘટનાનો નજરે જોનાર સાક્ષી નથી.

૨૨. આ સાક્ષીની જુબાની પરથી, જે મૃતકનો પતિ છે, મૃતકના આરોપી સાથેના ગેરકાયદેસર સંબંધનું પાસું બહાર આવે છે.

૨૩. ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી-૬, જયંતિભાઈ અંબાલાલ પટેલ, ગુનાના સ્થળના પંચનામા (આંક૩૪) ના પંચ સાક્ષી છે. તેમની જુબાની પરથી એવું બહાર આવે છે કે મૃતકના ઘરમાં માત્ર એક જ રૂમ હતો. મૃતકની લાશ એક ખાટલા પર લોહીથી લથબથ રજાઈ પર પડી હતી. ત્યાં એક સ્ટૂલ હતું જેના પર ગાદલા અને કપડાં રાખવામાં આવ્યા હતા. કપડાં તેમજ ગાદલા પર લોહીના ડાઘ હતા. મૃતકના ખાટલા પાસેની દિવાલો લોહીથી ખરડાયેલી હતી. અનાજ સંગ્રહ કરવા માટે વપરાતા પીપળા પર પણ લોહીના ડાઘ હતા. ખાટલા પાસે પડેલું આરોપીના ફોટોગ્રાફ સાથેનું ડ્રાઈવિંગ લાઈસન્સ પણ લોહીથી ખરડાયેલું હતું.

૨૪. પંચનામામાં આપવામાં આવેલ ગુનાના સ્થળનું વર્ણન આ સંદર્ભમાં ફરિયાદીની મૌખિક જુબાનીને સમર્થન આપે છે.

૨૫. ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી-૭ બેચરભાઈ છગનભાઈ પરમાર ઘટના સમયે મૃતકની પુત્રીએ પહેરેલા શર્ટની જમી અંગે પંચ સાક્ષી છે. તેમની જુબાની આંક૩૬ પર છે. ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી-૮ નટવરભાઈ આત્મારામ પરમાર, જેઓ મૃતક

દ્વારા મૃત્યુ સમયે પહેરેલા કપડાં જમ કરવાના પંચ સાક્ષી છે, તેમની આંકડ ૩૯ પર તપાસ કરવામાં આવી છે. તેમણે પ્રોસિક્યુશનના કેસને સમર્થન આપ્યું છે. ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી-૯, ભાલાભાઈ મઘાભાઈ રાવળ ધરપકડ પંચનામાના પંચ સાક્ષી છે, જેની જુબાની આંકડ ૩ પર મળી શકે છે. તેમણે જણાવ્યું છે કે ૨૭.૦૭.૨૦૦૮ ના રોજ, તેમને માણસા પોલીસ સ્ટેશન બોલાવવામાં આવ્યા હતા અને એક વ્યક્તિને પોલીસ કસ્ટડીમાં જોયો હતો. પંચ સાક્ષીઓની હાજરીમાં આ વ્યક્તિની પૂછપરછ કરવામાં આવી હતી. તેણે જાહેર કર્યું કે તેનું નામ હીરાભાઈ રાવળ (આરોપી) છે. આ સાક્ષી આરોપીએ પહેરેલા કપડાંનું વર્ણન કરે છે, જે પોલીસે જમ કર્યા હતા. આ સાક્ષી એમ પણ જણાવે છે કે તેણે ધરપકડ પંચનામા (આંકડ ૪) પર સહી કરી છે. તેણે આરોપીના કપડાં ધરાવતા સીલબંધ બોક્સમાં મૂકવામાં આવેલી સ્લિપ પરની સહીઓ ઓળખી કાઢી છે. આ સાક્ષીએ આંકડ ૪ પર ધરપકડ પંચનામું સાબિત કર્યું છે.

૨૬. ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી-૧૦ વિનોદચંદ્ર કાંતિલાલ તન્ના, સર્કલ પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર, તેમણે ગુનાના સ્થળનો નકશો તૈયાર કર્યો છે. તેમણે આંકડ ૭ પર જુબાની આપી છે. નકશો આંકડ ૮ પર છે અને મૃતકના એક રૂમના ઘરમાં રહેલા ફર્નિચર અને ઘરવખરીના સામાનની જગ્યા દર્શાવે છે. તે ગુનાના હથિયારની જગ્યા પણ દર્શાવે છે.

૨૭. ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી-૧૧ જસુભાઈ મણિલાલ ચૌધરી તાલુકા વિકાસ અધિકારી છે જેમણે મૃતકને જાતિ પ્રમાણપત્ર આપ્યું છે. તેમની જુબાની આંક૪૯ પર છે. તે જણાવે છે કે તેણે હિન્દુ ચમાર જાતિની મૃતકને જાતિ પ્રમાણપત્ર આપ્યું છે. જાતિ પ્રમાણપત્ર આંક૫૦ પર રજૂ કરવામાં આવ્યું છે અને આ સાક્ષી દ્વારા સાબિત કરવામાં આવ્યું છે.

૨૮. ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી-૧૨ કિશોર અરવિંદકુમાર શર્મા સાયન્ટિફિક ઓફિસર છે જેમણે ગુનાના સ્થળની મુલાકાત લીધી હતી. ફોરેન્સિક વિશ્લેષણ માટે મોકલવા માટે તેમણે પંચ સાક્ષીની હાજરીમાં ત્યાંથી કેટલીક વસ્તુઓ લીધી છે. તેમની જુબાની આંક૫૩ પર જોવા મળે છે.

૨૯. ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી-૧૩ વિનુભાઈ ખીમાભાઈ ડેલવાડિયા પોલીસ સ્ટેશન ઓફિસર છે જેમણે એફ આઈ આર નોંધી છે. ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી-૧૪ પોપટજી પ્રતાપજી ચાવડા એ પોલીસ અધિકારી છે જેમણે ઘટના અંગે ટેલિફોનિક માહિતી મેળવી હતી અને સ્ટેશન હાઉસ ડાયરીમાં તેની નોંધ કરી હતી. ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી-૧૫ મનુજી જવાનજી એ પોલીસ સ્ટેશન ઓફિસર છે જેમણે "જાણવા જોગ" રજિસ્ટર રજૂ કર્યું છે. આ ઔપચારિક સાક્ષીઓ છે અને તેમની જુબાનીઓ પરથી ઘણું બધું ફલિત થતું નથી.

૩૦. તપાસ અધિકારી બકુલભાઈ હરિભાઈ ગામેતીની આંકડા પર ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી-૧૬ તરીકે તપાસ કરવામાં આવી છે. તે ઘટના સ્થળે પહોંચ્યો ત્યારેના દ્રશ્યનું વર્ણન કરે છે. તે જણાવે છે કે પંચ સાક્ષીની હાજરીમાં ગુનાના સ્થળનું પંચનામું તૈયાર કરવામાં આવ્યું હતું. દીવાલ પર લોહીના ડાઘ હતા અને તપાસ માટે નમૂના લેવામાં આવ્યા હતા. ફ્લોર પર પણ લોહીના ડાઘ હતા. કંટ્રોલ સેમ્પલ અને લોહીવાળા સેમ્પલ બે ફૂટના અંતરેથી ફોરેન્સિક તપાસ માટે લેવામાં આવ્યા હતા. લોહીવાળી કુહાડી પણ તપાસ માટે મોકલવામાં આવી હતી. આ સાક્ષી દ્વારા અનુસરવામાં આવેલી પ્રક્રિયાગત ઔપચારિકતાઓનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે અને એવું જણાવવામાં આવ્યું છે કે તેણે સંબંધિત વ્યક્તિઓના નિવેદનો લીધા છે. આ સાક્ષી જણાવે છે કે બાળ સાક્ષી દ્વારા તેને જાણ કરવામાં આવી હતી કે આરોપી અને મૃતક વચ્ચે ઝઘડો થયો હતો. તેના દ્વારા લેવામાં આવેલ પ્રથમ નિવેદન બાળ સાક્ષીનું હતું. તે આગળ જણાવે છે કે પ્રથમ ચાર્જશીટ દાખલ કર્યા પછી, એવું જાણવા મળ્યું હતું કે આરોપીએ મૃતક પર બળાત્કાર ગુજાર્યો હતો, જે હકીકત ડોક્ટરના પુરાવા પરથી બહાર આવી છે.

૩૧. ફોરેન્સિક સાયન્સ એનાલિસિસનો સેરોલોજીકલ રિપોર્ટ આંકડા પર છે. મૃતકના નખ, બગલના વાળ અને ગુમાંગના વાળમાં બી-ગ્રુપના માનવ રક્તના ચિહ્નો જોવા મળ્યા હતા. મૃતકના યોનિમાર્ગના સ્વેબમાં એ-ગ્રુપના વીર્યની

હાજરી જોવા મળી હતી. ઘટના સમયે આરોપીએ પહેરેલા શર્ટ પર બી-ગ્રુપના માનવ રક્તના ડાઘ જોવા મળ્યા હતા, જે મૃતકનું બ્લડ-ગ્રુપ છે. ઘટના સમયે મૃતકે પહેરેલા પેટીકોટમાં એ-ગ્રુપના વીર્યના ડાઘ જોવા મળ્યા હતા, જે આરોપીનું બ્લડ-ગ્રુપ છે. સ્થળ પર ફ્લોર પર પડેલા ડ્રાઈવિંગ લાઈસન્સ પર બી-ગ્રુપના લોહીની હાજરી જોવા મળી હતી, જે મૃતકનું બ્લડ-ગ્રુપ છે. કુહાડી તેમજ મૃતકની પથારીના ગાદલા પર પણ બી-ગ્રુપના લોહીના ચિહ્નો જોવા મળ્યા હતા. મૃતકનું બ્લાઉઝ અને પેટીકોટ પણ બી-ગ્રુપના લોહીથી લથબથ હતા. વધુમાં, મૃતકના પેટીકોટમાં એ-ગ્રુપના વીર્યના ડાઘ હતા, જે આરોપીનું બ્લડ-ગ્રુપ છે.

૩૨. તેથી, ઉપરોક્ત મૌખિક અને દસ્તાવેજી પુરાવાઓ રેકૉર્ડ પર છે, જેના મૂલ્યાંકન પછી ટ્રાયલ કોર્ટે તારણ કાઢ્યું છે કે આરોપી સામેનો આરોપ વ્યાજબી શંકાની બહાર સાબિત થયો છે.

૩૩. ઉપરોક્ત પુરાવાની પૃષ્ઠભૂમિમાં, અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલ શ્રી જે.એમ. બુદ્ધભટ્ટીએ નીચે મુજબ રજૂઆતો કરી છે:

૧) અપીલકર્તા સામે એટ્રોસિટી એક્ટ હેઠળ કોઈ ગુનો બનતો નથી. મૃતક અને અપીલકર્તા એક જ સમુદાયના હતા, તેથી એટ્રોસિટી એક્ટ હેઠળનો ચાર્જ ટકાવી શકાય નહીં.

૨) અપીલકર્તા સામે આઈપીસી ની કલમ ૩૭૬ હેઠળનો ગુનો બનતો નથી. અપીલકર્તા અને મૃતક વચ્ચે પ્રેમ સંબંધ અને ગેરકાયદેસર સંબંધ હતો. તેમની વચ્ચે કોઈ દુશ્મનાવટ ન હતી. મૃતક દ્વારા અપીલકર્તા સામે એટ્રોસિટી એક્ટ હેઠળ દાખલ કરાયેલા કેસમાં, અપીલકર્તાને નિર્દોષ છોડી મૂકવામાં આવ્યો હતો, જે મૃતકના પતિ ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી-૫ ના પુરાવા પરથી સ્પષ્ટ થાય છે. અપીલકર્તા અને મૃતક વચ્ચે કોઈ દુશ્મનાવટ ન હોવાથી, અપીલકર્તા પાસે મૃતકની હત્યા કરવાનો કોઈ હેતુ નહોતો. ઘટના સ્થળેથી અપીલકર્તાનું ડ્રાઈવિંગ લાઈસન્સ મળી આવ્યું હોવાના આધારે જ એવું માની શકાય નહીં કે અપીલકર્તા જ ગુનેગાર છે. જોકે તેને ગુનાહિત સંજોગ ગણી શકાય, તેમ છતાં, તે અપીલકર્તાને ગુનાના કમિશન સાથે જોડતો નથી.

૩) ગુનાનું હથિયાર ફિંગરપ્રિન્ટ વિશ્લેષણ માટે મોકલવામાં આવ્યું ન હતું, તેથી, એવું કહી શકાય નહીં કે તેનો ઉપયોગ અપીલકર્તા દ્વારા ગુનો કરવા માટે કરવામાં આવ્યો હતો.

૪) રેકૉર્ડ પરના પુરાવા પરથી એ સ્પષ્ટ થાય છે કે મૃતકના ઘરમાં માત્ર એક જ રૂમ હતો. મૃતકના ચારેય બાળકો તે રૂમમાં સૂઈ રહ્યા હતા. આવા સંજોગોમાં કોઈ પણ માણસ બળાટકાર અને હત્યાનું કૃત્ય ન કરે. અપીલકર્તાની કોઈ પણ હિલચાલથી બાળકો જાગી ગયા હોત, તેથી, પ્રોસિક્યુશનની વાર્તા અત્યંત અસંભવિત છે.

૫) મૃતકની હત્યા કોણે કરી તે સાબિત કરવા માટે કોઈ નિર્ણાયક પુરાવો નથી. તપાસ અધિકારીએ મૃતકના પતિ પાસેથી વિશ્લેષણ માટે કોઈ નમૂના લીધા ન હતા. મૃતકના પતિનું બ્લડ ગ્રુપ શું છે તે જાણી શકાયું નથી, તેથી, તમામ શક્યતાઓને નકારી કાઢ્યા વિના ગુનાના કમિશન અંગેની જવાબદારી અપીલકર્તા પર લાદી શકાય નહીં.

૬) અપીલકર્તાએ તેના શરીર પરની ઈજાનો ઇનકાર કર્યો છે. અરેસ્ટ પંચનામામાં એવો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે કે આરોપીના ડાબા ગાલ પર સાદો સ્ક્રેચ માર્ક હતો અને તેના જમણા પગ પર ઘસરકો હતો. અરેસ્ટ પંચનામામાં આરોપીનો ખુલાસો એ છે કે જ્યારે તે પોલીસથી બચવાનો પ્રયાસ કરી રહ્યો હતો ત્યારે કાંટાવાળી ઝાડીઓમાંથી તેને આ ઈજાઓ થઈ હતી. આવી ઈજાઓ આરોપીને ગુનાના કમિશનમાં ફસાવી શકે નહીં.

૭) આરોપીને ગુનાના કમિશન સાથે જોડવા માટે પ્રોસિક્યુશન દ્વારા કોઈ વિશ્વસનીય પુરાવા રજૂ કરવામાં આવ્યા નથી, તેથી, શંકાનો લાભ અપીલકર્તાને આપવા પાત્ર છે.

૩૪. ઉપરોક્ત રજૂઆતોના સમર્થનમાં, અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલે નીચેના ચુકાદાઓ પર આધાર રાખ્યો છે:

(i) નરેશ કુમાર વિરુદ્ધ મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય એ આઈ આર ૧૯૮૦ એસ સી ૧૧૬૮

(ii) બલદેવ સિંહ વિરુદ્ધ હરિયાણા રાજ્ય એ આઈ આર ૨૦૦૯ એસ સી ૯૬૩

(iii) સુભાષ ચંદ વિરુદ્ધ રાજસ્થાન રાજ્ય (૨૦૦૨)૧ એસ સી ૭૦૨

(iv) રાજ કુમાર સિંહ ઉર્ફે રાજુ ઉર્ફે બત્યા વિરુદ્ધ રાજસ્થાન રાજ્ય એ આઈ આર ૨૦૧૩ એસ સી ૩૧૫૦

(v) સુજીત બિસ્વાસ વિરુદ્ધ આસામ રાજ્ય એ આઈ આર ૨૦૧૩ એસ સી ૩૮૧૭

૩૫. તેનાથી વિપરિત, શ્રી રોનક રાવલ, વિજ્ઞાન એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટરે ભારપૂર્વક એવી દલીલ કરી છે કે વર્તમાન કેસમાં, આરોપી સામેના સંજોગોની સાંકળ પૂર્ણ છે. તેમણે રજૂઆત કરી છે કે બાળ સાક્ષી અને મૃતકની પુત્રી રવિનાએ તેની જુબાનીમાં જણાવ્યું છે કે, ઘટનાની રાત્રે, મૃતક એક ખાટલા પર સૂતી હતી જ્યારે મૃતકના ચાર બાળકો બીજા ખાટલા પર સૂઈ રહ્યા હતા. આરોપી જમીન પર સૂઈ રહ્યો હતો. તેથી, મૃતક જ્યારે છેલ્લે જીવિત જોવા મળી ત્યારે આરોપી મૃતકના ઘરે હાજર હતો. આરોપીના ફોટોગ્રાફ સાથેનું અસલ લાઈસન્સ તે પથારી પાસે મળી આવ્યું હતું જેના પર મૃતકની હત્યા કરવામાં આવી હતી. લાઈસન્સ પર મૃતકનું બી-ગ્રુપનું માનવ રક્ત જોવા મળ્યું હતું. આ ગુનાહિત સંજોગ આરોપી સમક્ષ મૂકવામાં આવ્યો હતો પરંતુ તે કોડની કલમ ૩૧૩ હેઠળના તેના નિવેદનમાં કોઈ ખુલાસો આપી શક્યો ન હતો અને માત્ર તેનો ઈનકાર કર્યો હતો. આરોપીનો એવો કેસ નથી કે જ્યારે ઘટના બની ત્યારે તે કોઈ અન્ય જગ્યાએ હતો. વધુમાં એવું જણાવવામાં આવ્યું છે કે આરોપીનું આચરણ પણ તેના અપરાધ તરફ નિર્દેશ કરે છે. અરેસ્ટ પંચનામા આંકજી માં જણાવાયું છે કે આરોપી પોલીસથી ભાગી ગયો હતો અને તેના ગાલ પર જોવા મળેલા સ્ક્રેચ અને તેના જમણા ઘૂંટણ પર જોવા મળેલા ઘસરકા (જોકે તબીબી પુરાવા ડાબા ઘૂંટણનું જણાવે છે) માટે તેણે આપેલો ખુલાસો વિશ્વાસપાત્ર નથી. જો આરોપી ગુનામાં સામેલ ન હોત, તો તેના માટે ભાગી જવાનું કોઈ કારણ નહોતું.

૩૬. વિજ્ઞાન એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટરે રજૂઆત કરી છે કે ધરપકડ સમયે આરોપી પાસેથી જપ્ત કરવામાં આવેલા શર્ટ પર બી-ગ્રુપ (મૃતકનું) નું લોહી જોવા મળ્યું હતું. જ્યારે તેની ધરપકડ કરવામાં આવી ત્યારે પણ, શર્ટ પર લોહીના સુકા ડાઘ હતા, જે અરેસ્ટ પંચનામામાં નોંધવામાં આવ્યું છે. ગુનાનું હથિયાર, એટલે કે કુહાડી, ઓશીકું અને રજાઈ જે પથારી પર મૃતક મૃત હાલતમાં મળી આવી હતી, તે બી-ગ્રુપના લોહીથી લથબથ હતા. આમ, તમામ સંજોગો એકસાથે જોડાઈને એક સંપૂર્ણ સાંકળ બનાવે છે, જે માત્ર અપીલકર્તાના અપરાધ તરફ ઈશારો કરે છે અને અન્ય કોઈ તરફ નહીં. આ ઉપરાંત, ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી-૨, ડૉ. ધર્મિષ્ઠાબેન ગોવિંદભાઈ ગોસાઈએ પણ આરોપીના શરીર પરની ઈજાઓનું વર્ણન કર્યું છે અને જણાવ્યું છે કે અપીલકર્તાના ડાબા ઘૂંટણ પર ઘસરકો અને ગળા પર સ્કેચના નિશાન તે સમયે થયેલી ઝપાઝપીને કારણે થઈ શકે છે જ્યારે તે મૃતક પર બળાત્કાર કરી રહ્યો હતો. ડૉક્ટરે આગળ જણાવ્યું છે કે અપીલકર્તાના ડાબા ઘૂંટણ પર ઘસરકો સખત સપાટી પર ઘૂંટણ ઘસાવાથી થઈ શક્યો હોત. મૃતક પર જાતીય હુમલાની હકીકત તબીબી પુરાવા દ્વારા સાબિત થાય છે.

૩૭. વિજ્ઞાન એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર દ્વારા આગળ રજૂ કરવામાં આવ્યું છે કે તમામ પંચ સાક્ષીઓએ તેમના સંબંધિત પંચનામાને સમર્થન આપ્યું છે.

એફ એસ એલ નો અહેવાલ અને સેરોલોજીકલ અહેવાલ સાબિત કરે છે કે અપીલકર્તાના કપડાં પર મૃતકનું લોહી જોવા મળ્યું હતું. મૃતકના શરીરમાંથી લીધેલા યોનિમાર્ગના સ્વેબમાં અપીલકર્તાનું વીર્ય જોવા મળ્યું હતું.

૩૮. એવું આગળ રજૂ કરવામાં આવ્યું છે કે ટ્રાયલ કોર્ટે અપીલકર્તા સામેના તમામ ગુનાહિત સંજોગોનું યોગ્ય રીતે વિશ્લેષણ કર્યું છે અને એ પાસાને ધ્યાનમાં લીધું છે કે આ તમામ સંજોગો ભેગા મળીને એક સાંકળ બનાવે છે જે નિઃશંકપણે અપીલકર્તાના અપરાધ તરફ ઈશારો કરે છે. તેથી, ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા કાઢવામાં આવેલા તારણો અને નિષ્કર્ષને ખતેલ પહોંચાડવામાં ન આવે અને ચુકાદાને પુષ્ટિ આપવામાં આવે.

૩૯. વિદ્વાન એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટરે ગજાનન દશરથ ખરાટે વિરુદ્ધ મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય (૨૦૧૬)૪ એસ સી સી ૬૦૪ ના કેસમાં સુપ્રીમ કોર્ટના ચુકાદા પર આધાર રાખતા રજૂઆત કરી છે કે એપિડન્સ એક્ટ, ૧૮૭૨ ની કલમ ૧૦૬ હેઠળ, જ્યારે કોઈ હકીકત કોઈ વ્યક્તિની જાણકારીમાં હોય, ત્યારે તે હકીકત સાબિત કરવાની જવાબદારી તેના પર હોય છે. વર્તમાન કેસમાં, અપીલકર્તાએ ઘટના સ્થળે તેનું લાઈસન્સ કેવી રીતે મળી આવ્યું તે સંતોષકારક રીતે સમજાવીને તે જવાબદારી નિભાવી નથી.

૪૦. ઉપરોક્ત રજૂઆતોને ધ્યાનમાં રાખીને, એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે અપીલ ફગાવી દેવામાં આવે.

૪૧. આ કોર્ટે સંબંધિત પક્ષકારોના વિદ્વાન વકીલને લંબાણપૂર્વક સાંભળ્યા છે અને રેકૉર્ડ પરની સામગ્રી તેમજ સંબંધિત રજૂઆતો પર વિચાર કર્યો છે.

૪૨. એ હકીકત અંગે કોઈ શંકા નથી કે વર્તમાન કેસ સંજોગોજન્ય પુરાવા પર આધારિત છે અને ઘટનાનો કોઈ નજરે જોનાર સાક્ષી નથી. કાયદાની તે હવે સ્થાપિત સ્થિતિ છે કે આરોપી વ્યક્તિની સજા માત્ર સંજોગોજન્ય પુરાવા પર આધારિત હોઈ શકે છે. જોકે, આવા નિષ્કર્ષ પર આવવા માટે, પ્રોસિક્યુશન પર તેનો કેસ વ્યાજબી શંકાની બહાર સ્થાપિત કરવાની ફરજ હોય છે. આમ કરવા માટે, પ્રોસિક્યુશનએ પોતાના પગ પર ઊભા રહેવું જરૂરી છે અને બચાવ પક્ષ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવતા કેસની નબળાઈ પર આધાર રાખી શકે નહીં.

૪૩. જોકે, વર્તમાન કેસમાં અપીલકર્તાએ બચાવમાં કોઈ પુરાવા રજૂ કર્યા નથી. કોડની કલમ ૩૧૩ હેઠળના તેમના નિવેદનમાં, અપીલકર્તાએ તેમના ફોટોગ્રાફ

સાથેનું અસલ લાઈસન્સ ગુનાના સ્થળેથી લોહીથી ખરડાયેલી હાલતમાં મળી આવ્યાના ગુનાહિત સંજોગને નકારી કાઢ્યો છે. તેણે ગુનાના સ્થળે તેની હાજરીનો પણ ઇનકાર કર્યો છે અને જણાવ્યું છે કે તે નિર્દોષ છે અને તેની સામેનો કેસ ખોટો છે અને તેણે ગુનો કર્યો નથી. જોકે, તેના દ્વારા કોઈ ખુલાસો આપવામાં આવ્યો નથી.

૪૪. મૃતકના એક રૂમના ઘરમાં બનેલી ઘટનાનો કોઈ નજરે જોનાર સાક્ષી નથી, જેમાં તેના ચાર બાળકો એક ખાટલા પર સૂતા હતા અને તે બીજા ખાટલા પર સૂતી હતી જ્યારે ગુનો બન્યો હતો. આરોપી જમીન પર સૂતો હતો. આ ચિત્ર બાળ સાક્ષી રવિનાની જુબાનીમાંથી બહાર આવે છે, જેણે સવારે ૮:૦૦ વાગ્યે જાગી ત્યારે તેની માતાને ખાટલા પર લોહીના ખાબોચિયામાં મૃત હાલતમાં જોઈ હતી.

૪૫. સંજોગોજન્ય પુરાવાના આધારે આરોપી સામેનો કેસ સંપૂર્ણપણે સ્થાપિત થયો હોવાનું કહી શકાય તે પહેલાં પૂર્ણ કરવાની આવશ્યક શરતો અંગેના કાયદાના સમય-સન્માનિત સિદ્ધાંતો સુપ્રીમ કોર્ટ દ્વારા શરદ બિરદીચંદ સારડા વિ. મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય (૧૯૮૪)૪ એસ સી સી ૧૧૬ માં ગણવામાં આવ્યા છે. ઉક્ત સિદ્ધાંતો અહીં નીચે મુજબ છે:

"૧૫૩. આ નિર્ણયના નજીકથી વિશ્લેષણ પરથી જાણવા મળશે કે આરોપી સામેનો કેસ સંપૂર્ણપણે સ્થાપિત થયો હોવાનું કહી શકાય તે પહેલાં નીચેની શરતો પૂર્ણ કરવી આવશ્યક છે:

(૧) જે સંજોગોમાંથી અપરાધનો નિષ્કર્ષ કાઢવાનો છે તે સંપૂર્ણપણે સ્થાપિત હોવા જોઈએ.

અહીં એ નોંધવું જરૂરી છે કે આ કોર્ટે સંકેત આપ્યો છે કે સંબંધિત સંજોગો 'સાબિત થવા જ જોઈએ અથવા થવા જોઈએ' અને 'કદાચ સાબિત થઈ શકે' નહીં. 'કદાચ સાબિત થઈ શકે' અને 'સાબિત થવા જ જોઈએ અથવા થવા જોઈએ' વચ્ચે માત્ર વ્યાકરણનો જ નહીં પરંતુ કાનૂની તફાવત પણ છે, જેવું આ કોર્ટે શિવાજી સાહેબરાવ બોબડે વિ. મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય, (૧૯૭૩) ૨ એસ સી સી ૭૯૩ (એ આઈ આર ૧૯૭૩ એસ સી ૨૬૨૨) માં ઠરાવ્યું હતું જ્યાં નીચે મુજબના અવલોકનો કરવામાં આવ્યા હતા: [એસ સી સી પેરા ૧૯, પૃષ્ઠ. ૮૦૭ એસ સી સી (ક્રિ) પૃષ્ઠ. ૧૦૪૭]

"ચોક્કસપણે, એ પ્રાથમિક સિદ્ધાંત છે કે કોર્ટ દોષિત ઠેરવે તે પહેલાં આરોપી દોષિત હોવો જ જોઈએ અને માત્ર દોષિત હોવાની સંભાવના ન હોવી જોઈએ અને 'કદાચ દોષિત હોય' અને 'દોષિત હોવો જ જોઈએ' વચ્ચેનું માનસિક અંતર લાંબુ છે અને અસ્પષ્ટ ધારણાઓને ચોક્કસ નિષ્કર્ષથી અલગ કરે છે."

(૨) આ રીતે સ્થાપિત થયેલી હકીકતો આરોપીના અપરાધની પૂર્વધારણા સાથે જ સુસંગત હોવી જોઈએ, એટલે કે, આરોપી દોષિત છે તે સિવાય અન્ય કોઈ પૂર્વધારણા પર તેને સમજાવી શકાય તેમ ન હોવું જોઈએ.

(૩) સંજોગો નિર્ણાયક પ્રકૃતિ અને વલણના હોવા જોઈએ.

(૪) તેઓએ સાબિત થવાની પૂર્વધારણા સિવાયની દરેક સંભવિત પૂર્વધારણાને નકારી કાઢવી જોઈએ, અને

(૫) પુરાવાની સાંકળ એટલી સંપૂર્ણ હોવી જોઈએ કે આરોપીની નિર્દોષતા સાથે સુસંગત નિષ્કર્ષ માટે કોઈ વાજબી આધાર બાકી ન રહે અને એ દર્શાવવું જોઈએ કે તમામ માનવીય સંભાવનાઓમાં કૃત્ય આરોપી દ્વારા જ કરવામાં આવ્યું હોવું જોઈએ.

૧૫૪. આ પાંચ સુવર્ણ સિદ્ધાંતો, જો આપણે એમ કહી શકીએ, તો સંજોગોજન્ય પુરાવા પર આધારિત કેસની સાબિતીના પંચશીલની રચના કરે છે."

ઉપર જણાવેલ સિદ્ધાંતો અનુગામી ન્યાયિક દાખલાઓની ચકાસણીમાંથી પસાર થયા છે અને હજુ પણ આપણા દેશના ફોજદારી ન્યાયશાસ્ત્રમાં મજબૂત રીતે સ્થાપિત છે. તેથી, તે જોવાનું રહે છે કે શું વર્તમાન કેસમાં, પ્રોસિક્યુશન અપીલકર્તાની સજાને કાયમ રાખવા માટે વાજબી શંકાની બહાર તેની સામેના સંજોગોની સાંકળ સાબિત કરવામાં સફળ રહ્યું છે કે કેમ. અમારે એ તપાસવાનું છે કે શું અપીલકર્તા સામેના સંજોગોની સાંકળ એટલી સંપૂર્ણ અને નિર્ણાયક છે કે તે અપીલકર્તાના અપરાધ સિવાય અન્ય કોઈ સમજૂતી અથવા પૂર્વધારણા માટે અસમર્થ છે. સંજોગો એવા હોવા જોઈએ કે તેઓ અચૂકપણે અપીલકર્તાના અપરાધ તરફ ઈશારો કરતા હોય અને અન્ય કોઈ તરફ નહીં.

૪૬. કાયદાના ઉપરોક્ત સિદ્ધાંતોના પ્રકાશમાં, હવે અમે અપીલકર્તા સામેના ગુનાહિત સંજોગો વિશે વિગતવાર જણાવીશું જે રેકૉર્ડ પરની સામગ્રીમાંથી મળી આવ્યા છે:

(૧) રૂમમાં ઘટના બની ત્યારે હાજર રહેલી બાળ સાક્ષી રવિનાની જુબાની પરથી એ સાબિત થાય છે કે અપીલકર્તા ૨૫ અને ૨૬ જુલાઈ, ૨૦૦૮ ની રાત્રે ૯:૦૦ વાગ્યે મૃતકના ઘરે આવ્યો હતો. રવિના જણાવે છે કે આરોપી તેના પિતાની ગેરહાજરીમાં વારંવાર મૃતકના ઘરે આવતો હતો. તે દિવસે પણ, રવિનાના પિતા, મૃતકના પતિ, સંબંધીના મૃત્યુને કારણે અમદાવાદ ગયા હતા. રવિના વર્ણવે છે કે અપીલકર્તા તેમના ઘરે આવ્યો હતો અને મૃતકે તેના માટે ચા બનાવી હતી. આરોપી અને મૃતક બંનેએ ચા પીધી. ત્યારબાદ, મૃતકે અપીલકર્તાને જમવાનું આપ્યું અને તેઓ બધા સૂઈ ગયા, જેનું વર્ણન ઉપર કરવામાં આવ્યું છે. જ્યારે રવિના સવારે જાગી, ત્યારે તેણે તેની માતાને પથારી પર લોહીના ખાબોચિયામાં પડેલી જોઈ. ઓશીકું અને પથારીના કપડા પણ લોહીથી લથબથ હતા. તેથી, તેણે બૂમો પાડવાનું શરૂ કર્યું, જેના કારણે ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી-૩ ઘટનાસ્થળે આવ્યા જેમણે ત્યારબાદ રવિનાના વર્ણનના આધારે ફરીયાદ નોંધાવી.

(૨) રવિનાની જુબાની પરથી બીજો સંજોગ એ બહાર આવે છે કે અપીલકર્તા મૃતકના પતિની ગેરહાજરીમાં અવારનવાર તેના ઘરે આવતો હતો, કારણ કે તેમની વચ્ચે ગેરકાયદેસર સંબંધ હતો. રવિનાએ જુબાની આપી ત્યારે તેની ઉંમર તેર વર્ષની હતી. ટ્રાયલ કોર્ટે નોંધ્યું છે કે તેણીને પૂછવામાં આવેલા પ્રશ્નો સમજવા અને તેના જવાબ આપવા માટે તે સક્ષમ છે તેની ખાતરી કર્યા પછી જ તેણીની જુબાની નોંધવામાં આવી હતી. ફરિયાદમાં કરવામાં આવેલ વર્ણન રવિનાની જુબાનીને સમર્થન આપે છે. ઉપરોક્ત પરથી સ્પષ્ટ છે કે મૃતક છેલ્લે અપીલકર્તાની સંગતમાં જીવિત જોવા મળી હતી, જે હત્યાની રાત્રે તેના ઘરે જ હાજર હતો.

૪૭. 'લાસ્ટ સીન ટુગેધર' (છેલ્લે સાથે જોવા મળ્યા) ની થિયરી, પોતે જ, અપીલકર્તાને ગુના માટે દોષિત ઠેરવવાનો આધાર બની શકતી નથી. જોકે, અન્ય સંજોગો સાથે જોડીને, જ્યાં ગુનાહિત સાંકળની કડી આરોપીના અપરાધ તરફ નિર્દેશ કરવા માટે સંતોષકારક રીતે સાબિત થઈ હોય, ત્યાં છેલ્લે સાથે જોવા મળવાનો સંજોગ અને આરોપી દ્વારા કોઈ ખુલાસાની ગેરહાજરી એ એક સુસંગત સંજોગ છે અને તેની સામે પુરાવાની સાંકળ પૂરી કરવા માટે વધારાની કડી પૂરી પાડે છે. કાયદાના આ સિદ્ધાંતનો અંજન કુમાર શર્મા અને અન્ય વિરુદ્ધ આસામ રાજ્ય એ આઈ આર ૨૦૧૭ એસ સી ૨૬૧૭ ના કેસમાં સુપ્રીમ કોર્ટ દ્વારા તેના તાજેતરના ચુકાદામાં પુનરોચ્ચાર કરવામાં આવ્યો છે.

(૩) આરોપી સામે આગળનો ગુનાહિત સંજોગ એ છે કે તેનું અસલ ડ્રાઈવિંગ લાઈસન્સ જે ખાટલા પર મૃતકની લાશ મળી આવી હતી તેની પાસે ફ્લોર પર લોહીથી ખરડાયેલી હાલતમાં મળી આવ્યું હતું. અપીલકર્તાના લાઈસન્સ પરનું લોહી બી-ગ્રુપનું હતું, જે ફોરેન્સિક વિશ્લેષણ પછી મૃતકનું હોવાનું જાણવા મળ્યું છે. કોડની કલમ ૩૧૩ હેઠળ તેનું નિવેદન નોંધતી વખતે અપીલકર્તા સમક્ષ આ ગુનાહિત સંજોગ મૂકવામાં આવ્યો હતો. જોકે, અપીલકર્તાએ તેનો ફોટોગ્રાફ ધરાવતું અસલ ડ્રાઈવિંગ લાઈસન્સ ઘટનાસ્થળે કેવી રીતે મળી આવ્યું તે અંગે કોઈ સંતોષકારક ખુલાસો આપવાની તો વાત જ છોડો, કોઈ ખુલાસો આપ્યો ન હતો. તે વાજબી રીતે તારવી શકાય છે કે મૃતક અને આરોપી વચ્ચે હત્યા પહેલા થયેલી ઝપાઝપી દરમિયાન તે તેના ખિસ્સામાંથી પડી ગયું હોય શકે. આરોપીના શરીર પરની ઇજાઓ ઝપાઝપી થઈ હોવાનો સંકેત આપે છે, જે ડૉ. ધર્મિષ્ઠાબેનના પુરાવા પરથી સ્પષ્ટ છે.

(૪) ગુનાહિત સંજોગોની સાંકળમાં બીજી કડી એ છે કે ઘટનાના બીજા દિવસે એટલે કે ૨૭.૦૭.૨૦૦૮ ના રોજ ધરપકડ સમયે અપીલકર્તાએ પહેરેલા શર્ટ પર લોહીના સુકા ડાઘ હતા. જ્યારે ફોરેન્સિક વિશ્લેષણ માટે મૂકવામાં આવ્યું ત્યારે જાણવા મળ્યું કે બી-ગ્રુપના લોહીના ડાઘ હતા જે મૃતકનું બ્લડ ગ્રુપ હતું.

લોહીવાળી કુહાડી, ઓશીકું અને રજાઈ જે પથારી પર મૃતકની લાશ મળી આવી હતી તે પછા બી-ગ્રુપના લોહીથી ખરડાયેલા હતા, એટલે કે મૃતકનું લોહી.

(પ) ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી-૨, ડૉ. ધર્મિષ્ઠાબેન ગોવિંદભાઈ ગોસાઈ, જેમણે ૨૭.૦૭.૨૦૦૮ ના રોજ અપીલકર્તાની તપાસ કરી હતી, તેમની જુબાનીમાં જણાવે છે કે અપીલકર્તાએ તેમની સમક્ષ ઇતિહાસ આપ્યો છે અને જણાવ્યું છે કે ૨૫.૦૭.૨૦૦૮ ના રોજ, તેણે મૃતક પર બળાત્કાર ગુજાર્યો હતો. ત્યારબાદ, આ સાક્ષી દ્વારા અપીલકર્તાની શારીરિક તપાસ કરવામાં આવી જેમાં જાણવા મળ્યું કે ઈજાઓ, જેનું અગાઉ વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે, તે મળી આવી હતી. અરેસ્ટ પંચનામા, આંકજી માં, અપીલકર્તા દ્વારા પંચને આપવામાં આવેલ ખુલાસો નોંધવામાં આવ્યો છે, જે એવો છે કે પોલીસથી બચવાનો પ્રયાસ કરતી વખતે કાંટાને કારણે તેના ડાબા ગાલ પર સ્કેચ પડ્યા અને જમણા ઘૂંટણ પર ઘસરકાની ઈજા થઈ. ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી-૨ ડૉ. ધર્મિષ્ઠાબેને વધુમાં જણાવ્યું છે કે અપીલકર્તાના ગાલ અને ગળા પર સ્કેચના નિશાન અપીલકર્તા દ્વારા મૃતક પર બળાત્કાર કરવામાં આવી રહ્યો હતો ત્યારે થયેલી ઝપાઝપીમાં થઈ શક્યા હોત અને તેના ડાબા ઘૂંટણ પર ઘસરકાના નિશાન સખત સપાટી પર ઘૂંટણ ઘસાવાથી થઈ શક્યા હોત.

(૬) જોકે અપીલકર્તા, કોડની કલમ ૩૧૩ હેઠળના તેના નિવેદનમાં, તેણે ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી-૨ ને આપેલા ઇતિહાસ અને તેને મળેલી ઈજાના ગુનાહિત સંજોગોને નકારે છે, તેમ છતાં, આ સાક્ષીની જુબાની પર અવિશ્વાસ કરવાનું કોઈ કારણ નથી, જે એક ડૉક્ટર છે, જેને અપીલકર્તા સામે કોઈ અદાવત નથી.

(૭) ગુનાના સ્થળે અપીલકર્તાની હાજરી સંજોગોજન્ય પુરાવા દ્વારા સાબિત થાય છે, એટલે કે રવિનાની જુબાની અને સ્થળ પર અપીલકર્તાનું અસલ ડ્રાઇવિંગ લાઇસન્સ મળી આવવાની હકીકત. અપીલકર્તા મૃતકના પતિની ગેરહાજરીમાં અવારનવાર તેના ઘરે આવતો હતો. ઘટનાના દિવસે પણ, મૃતકનો પતિ ઘરે ન હતો કારણ કે તે અમદાવાદ ગયો હતો. અપીલકર્તા અને મૃતક વચ્ચે ગેરકાયદેસર સંબંધ હતો જે બાળ સાક્ષી દ્વારા જણાવવામાં આવ્યું છે. આ પાસાનો સંદર્ભ મૃતકના પતિ ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી-૫ દ્વારા તેની જુબાનીમાં પણ આપવામાં આવ્યો છે, જેમાં તે જણાવે છે કે મૃતક તેનાથી એ હકીકત છુપાવતી હતી કે અપીલકર્તા તેને છૂપી રીતે મળવા આવતો હતો. આ સાક્ષી આગળ જણાવે છે કે તે મૃતક અને અપીલકર્તા વચ્ચેના ગેરકાયદેસર સંબંધથી વાકેફ હતો. તેણે આગળ એ હકીકતનો સંદર્ભ આપ્યો છે કે મૃતકે અપીલકર્તા સામે એટ્રોસિટી એક્ટ હેઠળ કેસ દાખલ કર્યો હતો, જેણે તેને "પાટલી" થી કપાળ પર માર્યું હતું, જેમાં અપીલકર્તા નિર્દોષ છૂટ્યો હતો.

(૮) અપીલકર્તા સામેના ગુનાહિત સંજોગોની સાંકળમાં આગળની કડી એ છે કે મૃતકના શરીરમાંથી લેવામાં આવેલા યોનિમાર્ગના સ્વેબમાં અપીલકર્તાના એ-ગ્રુપના વીર્યની હાજરી જોવા મળી હતી. આ સંજોગો દ્વારા સ્થળ પર તેની હાજરી તેમજ મૃત્યુ પહેલા તેના દ્વારા મૃતક પર જાતીય હુમલો સાબિત થાય છે.

૪૮. ઉપરોક્ત તમામ સંજોગો એક સંપૂર્ણ સાંકળ બનાવે છે જે અપીલકર્તાના અપરાધની પૂર્વધારણા સિવાય અન્ય કોઈ નિષ્કર્ષ માટે કોઈ અવકાશ છોડતી નથી. પુરાવા દ્વારા સ્થાપિત થયેલી હકીકતો, ઉપર વર્ણવ્યા મુજબ, અપીલકર્તા પર જે ગુનાઓનો આરોપ છે તેના કમિશનમાં અપીલકર્તા સિવાય અન્ય કોઈ વ્યક્તિની સંડોવણીની શક્યતાને નકારી કાઢે છે.

૪૯. ઉપરની ચર્ચા પરથી સ્પષ્ટ છે તેમ, વર્તમાન કેસમાં, પ્રોસિક્યુશન અપીલકર્તા સામેના તમામ સંજોગો સ્થાપિત કરવામાં સફળ રહ્યું છે. સંજોગોની ઉપરોક્ત સાંકળના આધારે, અમે એવું માન્યા વિના રહી શકતા નથી કે ટ્રાયલ કોર્ટ યોગ્ય નિષ્કર્ષ પર પહોંચી છે કે અપીલકર્તા સામેનો કેસ વ્યાજબી શંકાની બહાર સાબિત થયો છે.

૫૦. અપીલકર્તા વતી એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે અપીલકર્તા સામે એટ્રોસિટી એક્ટ હેઠળ કોઈ ગુનો બનતો નથી, જે મૃતકના સમાન સમુદાયનો હતો. ફરીયાદપક્ષના સાક્ષી-૧૧, મૃતકને પ્રમાણપત્ર આપનાર તાલુકા વિકાસ અધિકારીના પુરાવા દ્વારા સ્થાપિત થયેલી એ હકીકત છે કે મૃતક હિન્દુ ચમાર જાતિની હતી, જે અનુસૂચિત જાતિ છે. અપીલકર્તાએ રેકૉર્ડ પર એવી કોઈ સામગ્રી રજૂ કરી નથી જે સાબિત કરે કે તે પણ સમાન જાતિનો છે. તેનાથી વિપરિત, તેનું નામ હીરાભાઈ શંકરભાઈ રાવળ છે જે દર્શાવે છે કે તે મૃતક કરતા અલગ જાતિનો છે.

૫૧. ત્યારબાદ અપીલકર્તા વતી એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે આઈપીસી ની કલમ ૩૭૬ હેઠળનો ગુનો બનતો નથી કારણ કે અપીલકર્તા અને મૃતક વચ્ચે પ્રેમ સંબંધ હતો અને તેમની વચ્ચે કોઈ દુશ્મનાવટ ન હતી. રેકૉર્ડ પરના પુરાવા અપીલકર્તા અને મૃતક વચ્ચેના ગેરકાયદેસર સંબંધ તરફ નિર્દેશ કરે છે. જોકે, આ સંબંધ બગડ્યો હોવાનું જણાય છે કારણ કે મૃતકે અપીલકર્તા સામે એટ્રોસિટી એક્ટ હેઠળ કેસ દાખલ કર્યો હતો જેણે તેને "પાટલી" મારી હતી અને અપીલકર્તાએ મૃતકને ધમકી આપી હતી. મૃત્યુ પહેલાં મૃતક પર શારીરિક હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો, જે રેકૉર્ડ પરના તબીબી પુરાવા દ્વારા સાબિત થાય છે. તેથી, અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલની આ રજૂઆત રેકૉર્ડ પરના પુરાવા સામે ટકી શકતી નથી.

પર. એવું આગળ રજૂ કરવામાં આવ્યું છે કે અપીલકર્તા પાસે મૃતકની હત્યા કરવાનો કોઈ હેતુ નહોતો અને માત્ર ઘટના સ્થળેથી અપીલકર્તાનું ડ્રાઈવિંગ લાઈસન્સ મળી આવ્યું હોવાથી, એવું માની શકાય નહીં કે અપીલકર્તા જ ગુનેગાર હતો. હત્યાની રાત્રે ગુનાના સ્થળે અપીલકર્તાની હાજરી સંપૂર્ણપણે સ્થાપિત થઈ ગઈ છે. રવિનાએ જણાવ્યું છે કે અપીલકર્તા ન માત્ર મૃતકના ઘરે આવ્યો હતો પરંતુ તેણે ચા અને રાત્રિભોજન પણ લીધું હતું અને મૃતકના ખાટલા પાસે જમીન પર સૂઈ ગયો હતો. અપીલકર્તાની હાજરી તેના ફોટોગ્રાફવાળા ડ્રાઈવિંગ લાઈસન્સ દ્વારા વધુ મજબૂત બને છે, જે મૃતકના લોહીથી ખરડાયેલું મળી આવ્યું હતું. અપીલકર્તા, રવિનાના પુરાવા મુજબ, ઘટના પછી પાછલા દરવાજેથી ભાગી ગયો હતો અને સવારે રવિના જાગી ત્યારે તે જોવા મળ્યો ન હતો. અપીલકર્તાની ધરપકડ કરવામાં આવી ત્યારે તેણે પહેરેલો શર્ટ લોહીથી ખરડાયેલો હતો અને તે લોહી મૃતકના બ્લડ ગ્રુપનું જ હોવાનું બહાર આવ્યું તે હકીકત તેની હાજરીને વધુ પ્રસ્થાપિત કરે છે. આવા સંજોગોમાં, જ્યારે તમામ સંજોગો સ્થળ પર અપીલકર્તાની હાજરી દર્શાવે છે, ત્યારે હેતુની હાજરી અથવા અભાવ, બિનમહત્વપૂર્ણ છે.

પ૩. ગુનાનું હથિયાર ફિંગરપ્રિન્ટ વિશ્લેષણ માટે મોકલવામાં આવ્યું ન હતું તે રજૂઆત પ્રોસિક્યુશનના કેસને નબળો પાડતી નથી કારણ કે ઉક્ત કુદાડી પર

બી-ગ્રુપના માનવ રક્તની હાજરી હતી જે મૃતકનું લોહી છે. તે સ્પષ્ટ છે કે મૃતકની હત્યા કરવા માટે કુહાડીનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો હતો. મૃતકની ગરદન પર થયેલી ઈજા પોસ્ટમોર્ટમ કરનાર ડૉક્ટરની જુબાની મુજબ ગુનાના હથિયારથી થઈ શકી હોત, તેથી, તેને ફિંગરપ્રિન્ટ વિશ્લેષણ માટે મોકલવામાં આવ્યું હતું કે નહીં તે પાસું બિનમહત્વપૂર્ણ બની જાય છે.

૫૪. અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા કરવામાં આવેલી રજૂઆત કે જ્યારે ચારેય બાળકો એક જ રૂમમાં સૂતા હતા ત્યારે અપીલકર્તા ગુનો કરી શકે નહીં, તે પણ સ્વીકારવા યોગ્ય નથી કારણ કે કોઈ પણ ગુનાહિત મનના ઈરાદાને માપી શકતું નથી જ્યારે તે ગુનો કરવા પર તત્પર હોય. એવું લાગે છે કે આ ગુનો મધરાતે કરવામાં આવ્યો હતો જ્યારે ચારેય નાના બાળકો બીજા ખાટલા પર સૂતા હતા, જોકે એક જ રૂમમાં. રવિના જણાવે છે કે તેને રાત્રે જાગવાની આદત નથી. બાળકો સવારે ઉઠ્યા ત્યારે જ તેમને ખબર પડી કે તેમની માતા ખાટલા પર મૃત પડી છે અને તેનું ગળું કપાયેલું છે. જ્યારે અન્ય સંજોગો અપીલકર્તાને ગુનામાં અચૂકપણે ફસાવે છે, ત્યારે મૃતકના બાળકો પણ એક જ રૂમમાં સૂતા હતા તે પાસું કોઈ સુસંગતતા ધરાવતું નથી.

પપ. અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલે આગળ રજૂઆત કરી છે કે મૃતકની હત્યા કોણે કરી છે તે સાબિત કરવા માટે કોઈ નિર્ણાયક પુરાવા નથી અને તપાસ અધિકારીએ વિશ્લેષણ માટે મૃતકના પતિ પાસેથી કોઈ નમૂના લીધા નથી. રેકૉર્ડ પરના પુરાવાના સંદર્ભમાં આ દલીલ બિલકુલ અપ્રસ્તુત છે, કારણ કે પુરાવામાં એવું આવ્યું છે કે મૃતકનો પતિ ઘરે હાજર ન હતો, અથવા તો શહેરમાં પણ ન હતો, જ્યારે ઘટના બની ત્યારે સંબંધીના મૃત્યુને કારણે તે અમદાવાદ ગયો હતો. ઘટના બન્યા પછી તે બીજા દિવસે જ પાછો ફર્યો. જ્યારે ગુનો આચરવામાં આવ્યો ત્યારે મૃતકનો પતિ હાજર ન હતો, ત્યારે તપાસ અધિકારીએ તેની પાસેથી કોઈ નમૂના લેવાની કોઈ જરૂર નહોતી.

પક. અપીલકર્તાના શરીર પરની ઇજાઓ અપીલકર્તા અને મૃતક વચ્ચેની કોઈ ઝપાઝપીને કારણે નહીં પરંતુ અપીલકર્તા પોલીસથી બચવાનો પ્રયાસ કરી રહ્યો હતો ત્યારે કાંટાવાળી ઝાડીઓને કારણે થઈ હોવાની રજૂઆત એવી છે કે અપીલકર્તાની મદદ કરવાને બદલે તે તેની વિરુદ્ધ જશે. જો અપીલકર્તાને પોલીસનો કોઈ ડર ન હોત તો તેને પોલીસથી બચવાની શી જરૂર હતી? અપીલકર્તાના ગાલ અને ગળા પર થયેલી ઇજાઓ એવી હતી કે જે મૃતકના મૃત્યુ પહેલા તેના પર શારીરિક હુમલો કરતી વખતે નખ દ્વારા થઈ શકી હોત.

૫૭. હવે અમે અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા જે ચુકાદાઓ પર આધાર રાખવામાં આવ્યો છે તેનો સંદર્ભ આપી શકીએ. પ્રથમ ચુકાદો જેના પર આધાર રાખવામાં આવ્યો છે તે નરેશ કુમાર વિરુદ્ધ મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય (સુપ્રા) ના કેસમાં છે, જેમાં સુપ્રીમ કોર્ટે નીચે મુજબ ઠરાવ્યું છે:

"૩. સંજોગોજન્ય પુરાવાના કિસ્સામાં જ્યાં સુધી સાબિત થયેલા સંજોગો આરોપીની નિર્દોષતા સાથે સંપૂર્ણપણે અસંગત ન હોય ત્યાં સુધી આવું કોઈ અનુમાન લગાવી શકાય નહીં. તેથી અપીલકર્તાને હત્યા માટે દોષિત ઠેરવી શકાય નહીં."

ઉપરોક્ત કાયદાના સિદ્ધાંતોને વર્તમાન કેસમાં રેકૉર્ડ પરના પુરાવા પર લાગુ કરતાં, અમને જણાય છે કે અપીલકર્તા સામેના સંજોગો સંપૂર્ણપણે સાબિત થઈ ગયા છે અને તે અપીલકર્તાની નિર્દોષતા સાથે અસંગત છે અને સ્પષ્ટપણે તેના અપરાધ તરફ ઈશારો કરે છે.

૫૮. અપીલકર્તા વતી આધાર રાખવામાં આવેલા બલદેવ સિંહ વિરુદ્ધ હરિયાણા રાજ્ય (સુપ્રા) માં પણ, સુપ્રીમ કોર્ટે સંજોગોજન્ય પુરાવા પર આધારિત આરોપીની સજા માટેની પૂર્વશરતો અંગેના કાયદાના સિદ્ધાંતોનો પુનરોચ્ચાર કર્યો

છે અને શરદ બિરદીચંદ સારડા વિ. મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય (સુપ્રા) ના કેસમાં ચુકાદાનો પણ સંદર્ભ આપ્યો છે, જે ઉપર રજૂ કરવામાં આવ્યો છે. તે કેસની હકીકતો પર, સુપ્રીમ કોર્ટે ઠરાવ્યું કે સંજોગોની સાંકળ સાબિત થઈ નથી. જોકે, વર્તમાન કેસમાં આવું કોઈ હકીકતલક્ષી દૃશ્ય નથી જ્યાં પુરાવા તેનાથી વિપરીત છે.

૫૯. સુભાષ ચંદ વિરુદ્ધ રાજસ્થાન રાજ્ય (સુપ્રા) માં, જેનો અપીલકર્તા વતી પણ આધાર લેવામાં આવ્યો છે, સંજોગોજન્ય પુરાવા અંગે સમાન કાયદાના સિદ્ધાંતોનો પુનરોચ્ચાર કરવામાં આવ્યો છે. વર્તમાન કેસમાં રેકૉર્ડ પરના પુરાવા પરથી અમને જણાય છે કે સંજોગોની સાંકળ પૂર્ણ છે, આ ચુકાદો અપીલકર્તાની મદદમાં આવશે નહીં.

૬૦. અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલે રાજ કુમાર સિંહ ઉર્ફે રાજુ ઉર્ફે બત્યા વિરુદ્ધ રાજસ્થાન રાજ્ય (સુપ્રા) અને સુજીત બિસ્વાસ વિરુદ્ધ આસામ રાજ્ય (સુપ્રા) ના કેસ પર વધુ આધાર રાખ્યો છે, જેથી તેમની એ રજૂઆતને મજબૂત કરી શકાય કે શંકા, ભલે ગમે તેટલી પ્રબળ હોય, તે સાબિતીનું સ્થાન લઈ શકે નહીં. વર્તમાન કેસમાં, રેકૉર્ડ પરના પુરાવા માત્ર શંકા પર આધારિત નથી પરંતુ ગુનાહિત સંજોગોના વધુ મજબૂત આધાર પર આધારિત છે. જ્યાં સુધી વર્તમાન કેસમાં આરોપીની સંડોવણીનો સંબંધ છે ત્યાં સુધી "કદાચ હોઈ શકે" અને "હોવું

જ જોઈએ" વચ્ચેનું અંતર સચોટ અને દોષરહિત પુરાવા દ્વારા આવરી લેવામાં આવ્યું છે.

૬૧. ઉપરોક્ત ચર્ચાની સંચિત અસર અમને એ અનિવાર્ય અને અટળ નિષ્કર્ષ પર લઈ જાય છે કે અપીલકર્તા સામેનો કેસ સંજોગોજન્ય પુરાવાના આધારે, કોઈપણ વ્યાજબી શંકાની બહાર સાબિત થયો છે. અમારા મતે, ટ્રાયલ કોર્ટ રેકૉર્ડ પરના પુરાવાના આધારે યોગ્ય નિષ્કર્ષ પર પહોંચી છે.

૬૨. અપીલ, જેમાં કોઈ યોગ્યતા નથી, તે ફગાવી દેવાને પાત્ર છે અને ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા પસાર કરાયેલ દોષિત ઠેરવતો અને સજાનો ચુકાદો અને આદેશ કાયમ રાખવામાં આવે છે. આથી, વર્તમાન અપીલ ફગાવી દેવામાં આવે છે.

૬૩. આર & એન ને તાત્કાલિક ટ્રાયલ કોર્ટમાં પાછી મોકલવામાં આવે.

(શ્રીમતી અભિલાષા કુમારી, ન્યાયમુર્તીશ્રી)

(એ. જે. શાસ્ત્રી, ન્યાયમુર્તીશ્રી)

સુનીલ

This judgment has been translated using AI Tool - SUVAS.

=====

==

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.